

at tage 10,000 Kr. til Indtægt og et om at føre 10,000 Kr. til Udgift, saa vilde han have stemt med mig for det ene Forslag, nemlig det om de 10,000 Kr., der bleve førte til Indtægt, men have forbeholdt sig den Fornøjelse at stemme mod de 10,000 Kr., der skulde føres til Udgift. Det ærede Medlem maa undskylde, at jeg ikke har tænkt paa at unde ham den Fornøjelse — ellers kunde jeg jo godt have gjort det —, men det forekom mig ikke nødvendigt at stille det op paa den Maade; den Sag kan, forekommer det mig, meget let afgøres ved en Anmærkning, idet jeg spørger Finansudvalget, om jeg maa anvende den Sum, jeg kan indvinde ved Salg, paa den af mig nævnte Maade. Det ærede Medlem mindede om en Paastand, som Jacob Scavenius en Gang skal have gjort gældende, og som gik ud paa, at de Ting, der ere henlagte til militært Brug, stadig skulde anvendes i militære Øjemed. Det er ikke min Betragtning. Der er Fællede, som tidligere have været henlagte til militært Brug, men blive solgte og ikke igen anvendte i militære Øjemed, men Indtægten deraf vil selvfølgelig gaa ind i Statskassen.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) omtalte dernæst mit Forslag om at bevilge 6,000 Kr. en Gang for alle til de Amagerbønder, hvis Jorder berøres af de Skydninger med Sprængladninger, der foregaa ude paa Amager. Forholdet er det, at Militæretaten i et Par Hundrede Aar har haft Adgang til at foretage disse Skydninger paa Amager, og det er ikke mig bekendt — jeg hører nu, at det ærede Medlem fra Christianshavn (Chr. Hansen) har hørt noget andet —, at Amagerbønderne tidligere have opnaaet nogen Erstatning af Statskassen for de Ulemper, der have været forbundne med saadanne Skydninger. Derimod have de i Begyndelsen af dette Aarhundrede henvendt sig til Krigsministeriet for om muligt at faa nogen Erstatning for den Ulempe, der er forbunden med, at de ikke kunne færdes paa deres Marker, naar saadanne Skydninger foregaa, men Forhandlingerne om, hvilken Erstatning de skulde have, førte ikke til noget Resultat, idet de forlangte større Beløb, end Krigsministeriet fandt det rigtigt at gaa ind paa. Følgen var, at de rejste en Proces og søgte ad Rettens Vej at opnaa, hvad de ønskede. Denne Proces endte med en Højesteretsdom, og efter denne ere Amagerbønderne ikke i Stand til at forbyde disse Skydninger, men Højesteret har sam-

tidig udtalt, at for saa vidt de kunne godtgøre de Ulemper, der have været forbundne med saadanne Skydninger, skulde de have Erstatning. Jeg har søgt at komme til Forstaaelse med dem om, hvad de skulde have i Fremtiden, idet jeg finder det højst upraktisk, at de hvert Aar skulle foretage Vurderinger og Undersøgelser og om muligt gaa til Proces for at faa, hvad de ønske. Jeg har derfor anset det for praktisk og rigtigt at forhandle med dem om en Overenskomst, gaaende ud paa en fast Betaling for Fremtiden pr. Td. Land for det Tab, de lide ved de Skydninger, der foregaa, og det har glædet mig, at disse Forhandlinger ere endte med, at vi have naaet den Overenskomst, der her er nævnt, idet Staten betaler 2 Kr. 20 Øre pr. Td. Land bebygget Areal og 1 Kr. 45 Øre pr. Td. Land ubebygget Areal for Heldags-skydninger og det halve for en Halvdags-skydning.

Men dernæst have Amagerbønderne gjort Krav paa Erstatning for de 8—9 Aar, der ere gaaede, siden Processen blev rejst. Det kan jeg ikke tilraade Rigsdagen at gaa ind paa, thi det finder jeg urimeligt. Jeg har sagt til dem, at kunne de dokumentere for Krigsministeriet, hvad Skade og Tab de have lidt, vil man selvfølgelig betale det, men de have jo ikke haft noget Krav paa Erstatning, før Højesteretsdommen faldt, og da den faldt i Begyndelsen af 1911, har jeg ment, det var hensynsfuldt imod dem at give dem en rundelig Erstatning, som omtrent kunde svare til, hvad de for Fremtiden gennemsnitlig ville faa for 2 Aars Skydninger. Det er oven i Købet noget mere, end de ville faa for Fremtiden for 2 Aars Skydninger, men jeg har ment, at man kunde stille sig ret kulant og har derfor foreslaaet at give 6,000 Kr. en Gang for alle. Det glæder mig, at Finansudvalget har tiltraadt dette Forslag, men det er ikke at forstaa saadan, som det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds ønskede at forstaa det. Det ærede Medlem sagde: „Nu tage Amagerbønderne disse 6,000 Kr., og saa forbeholde de sig at søge om mere, og det ærede Medlem for Københavns 9de Valgkreds (Chr. Hansen) var inde paa den samme Tankegang og mente, at man ved Tillægsbevillingsloven kunde inødekomme Ønsket om at gaa højere op. Det er ikke mit Standpunkt. Mit Standpunkt er ganske simpelt det, at jeg forstaa denne Bevilling saaledes — og jeg haaber, at Tinget er enig med mig i at forstaa den saaledes —, at naar den er